Luc. Judei videntes xp̄um miracula facientē et eos arguere. q̄ cōtra legē cōmitterent: statim de morte eius cōspirabant Tales ɔspiratores et siles morte morientur. Studeam9 ego vitā nostram sic corrigere ut. ꝛc.

De naturali malicia: p̄ mansuetudinē superāda. Ca. ix.

Alexāder regnauit prudēs valde. q̄ filiā regis sirie in vxorez accepit q̄ filiū pulcherrimum ei pepit. Creuit puer a cū ad etatē legitimā p̄uenisset: p̄ri suo semp̄ insidias fecit. et p̄ oīa mortez eius quesiuit. Impator de hoc admirabatur. venit ad impatricez et ait. Rm̄a: dicas secure sine timore secretū cordis tui mihi. vtrū de aliq̄ p̄ter me polluta fuisti. At illa. O dn̄e quaē a me talia queris? Qui respondit. Filiꝰ tuꝰ semp̄ mortez meā querit. miror q̄ si esset filiꝰ meus talia nō attemptaret At illa. Nouit deꝰ q̄ nunq̄ ab alio p̄ter te sum polluta. a hoc pata sum p̄ omnē viā probare. Iste est verus filius tuꝰ. sed quare te p̄sequi? penitus ignoro Rex cū hoc audisset. cū omni mānsuetudine filio suo locutus est dicens. O bone fili ego sum pater tuus p̄ me mundū intrasti. et heres meus eris. quare mihi mortem minaris? In deliciis nutriui te: et omnia mea tua sunt. Desine inquit ab ista iniq̄tate a noli me occidere. Filiꝰ nō acq̄escens dictis eius de die in diē malicia eius ɔtra patrē crescebat et nitebat semp̄ occidere eum. publice a priuate insidias ei imponere. Pat̄ hoc vidēs in locū desertū p̄rexit a filiū suū secuz duxit portansq̄ gladiū in manu sua dicens filio suo. Accipe gladiū istuz et interfice me hic. q̄ minus scandalū est tibi in occulto me occidere q̄ in p̄blico. Filiꝰ hec audiēs statī gladiū a se p̄iecit et corā p̄re genua flexit cū fletu magno misericordiā ab eo petēs ait. O bone pater p̄ccaui in te q̄ male egi iniq̄tatem feci. Jam nō sum dignus vocari filiꝰ tuus. peto ut remittas mihi a me diligas. āmodo ero filiꝰ tuus dilectꝰ a p̄ oīa s̄m tuā voluntatē mīstrabo tibi. Pat̄ hec audiēs cecidit sup̄ collū eius. osculatꝰ est eū et ait O fili dilectissiē āmō nō pecces esto m̄ fidelis filius a ero tibi grōsus pat̄ Et hoc dicto induit eū vestim̄tis p̄cios̄. a eū secū ad domū duxit a magnū ɔuiuiū satrapis impij fecit. Pꝰ hec per paucos dies vixit et vitam in pace finiuit.

Moralizatio.

Carissimi: impator iste est ih̄us xp̄s dominus noster Filius qui patrem p̄sequit̄ est malus xp̄ianus qui est filius dei legitimus p̄ virtutem baptismi Mater pueri est sācta ecclesia a qua baptismū et nostram salutez accepimꝰ quibus peccator p̄uersus et a deo per peccatū elongatꝰ querit mortem xpristi. Sz ipse sit pater patet Deutrono. xxxij. Nōne ipē est pater tuus ꝛc. Totiens ergo christianus querit mortem christi quotiens cōtra preceptū perpetrat? Vnde duxit te in desertum huius mundi in quo deserto non tm̄ obtulit se mori. sed mortuus est p̄pter peccata nostra Vnde propter eius amorē et tue anime salutem deberes r̄sistere peccatis et ei fideliter seruire. Pater dedit ei gladium ut eum occideret. Sic deus dat tibi gladium hoc est liberum arbitrium portantem scilicet amorē eius et gratiam. vel simpliciter eum a te expellere. Fac ergo tu sicut fecit ille filius. proice a te gladium iniq̄tatis et malicie sicut fecit ille de quo legitur in euangelio. Filius peregre profectus est in regionē longinquā sic peccator cuz carnales voluptates diligit a domino peregrinat̄ et quāto peccando fit dissimilior tantomagis a domino elongat̄. substantiam consumit dum vitam a cogitationes turpibus actibus impendit. et sic in euangelio dicit̄ de filio q̄ egere cepit

Et adhesit vni ciui regionis illius qui misit illū in villā suā ut pasceret porcos etc. Filius ille egere cepit. qñ virtutes p pctm̄ amisit. Vñ ps. diuites eguerūt a esurierūt. adhesit vni ciuium. s. dyabolo. Quia demones sūt ciues a rectores tñbrarū hꝰ mūdi Juxta aposto. non ē nob colluctacō aduersus carnē a saguinē etc. Porcꝰ immūdū est aīal qr in sordibꝰ delectat. a ideo porcis demones ꝯpantur. qr sordibꝰ pccorū saturabūtur. illos pascit peccator sordibꝰ cmiꝰ suorū a ipē ē opꝰ illorū. Siliqueque sūt cibus pccorū sic fornicatio ebrietas a gulositas cibꝰ demonū. De siliqs cupit peccator implere suū ventrē. qr nemo dat ei saturitatē. qr voluptas sp habet famā suā et dyabolꝰ multotiens nō dat homī sui desiderij facultatē. sciens autē eū esse mortuum per peccatū. Sed tamē dominus sepius p gratiā suam vibrat ab eo gladiū iniquitatis a dicit. Miserere mei dū pctā recognoscit a dicit Delictū meum cognitum tibi feci. sed deus misericordia motus est. a occurrens cecidit sup collum eius. a osculatus est eum. dixitqꝫ ad seruos Cito afferte stolam primā. et induite illū et date anulum in manu eius a calciamenta in pedibꝰ eius. a adducite vitulū saginatum a occidite a māducemus. quia hic filius meꝰ mortuꝰ fuerat a reuixit. perierat a inuentus est Sic pr̄ celestis vidit errātem cum ad pēitentiā se mouet. a iniecit se super collum eius qñ onus pm̄e sibi imponit. cum osculatur qñ verbis oris sui delectatur in pccore Juxta illꝰ. Osculetur me osculo oris sui. stola prima induitur qñ amor xp̄i p pm̄aꝫ habetur. anulum in manu signat signaculū similitudīs xp̄i in bonis opibꝰ Ille ergo anulū in manu portat: qui in nullo ope a cristo deuiat. Calciam̄ta in pedibꝰ sunt exempla sanctorū q̄ mortui sūt. Quia sicut calciamenta in pedibus animaliū defendēt pedes: ita exempla sanctorū animas Vitulꝰ saginatus est cristus p nobis ꝑmolatus in ara crucis. qr saginatus id ē spūssancti repletus grā. a tunc poteris p ciuitatē cordis tui ostendere vex illum boni militis xp̄i. s. vbi erit sep̄tū. Omnia p̄teriūt p̄ter amare deum. i. omnia pctā mea mala p pm̄aꝫ sūt deleta a iam dei timorē a gratiā eius mecū porto p quā vitam eternaꝫ obtinebo. Ad quam nos p etc.

De desponsatione fidelis anime Capitulum .X.

Vespasianus regnauit qui diu remansit sine prole. tandē p ꝯsiliū sapientū quandā pulchrā puellā de longinquis partibus mundi in vxorem duxit a cum ea in patria extranea diu remansit. prolem ex ea genuit. post hec ad impiū suuꝫ accedere volebat. sed nullā licentiā ab ea poterat obtinere. sed semp dicebat. si a me recedis meipsam occidere volo Impator cū hoc audisset fecit fieri duos anulos optimos et sculpsit ymagines in gēmis huiꝰ efficacie vt vna esset imago memorie a altera ymago obliuionis. Cūqꝫ paribꝰ anulis eas inseruisset vnū anulū. s. obliuiōis prebuit vxori alterꝫ ipse tulit vt sicut pari amore sic paribus anulis. s. īsignirētur. Vxor cū anulum accepisset statim cepit obliuisci amoris viri. Imperator hec videns: ad imperiuꝫ cum gaudio se trāstulit nec vlterius ē ad vxorem reuersus. Et sic in pace vitā suam finiuit. ¶ Moralizatio.

Karissimi: per istum imperatorē debemus intelligere animaꝫ humanam quā oportet assumi ad propriam patriam hoc est ad regnuꝫ celeste ad hoc vt salutē finalem consequatur Ideo ait ps. Saluum me fac deus etc. Vxor est nostra caro que retinet aīaꝫ in multis delectatōibus per quas nō poterit ad vitā eternaꝫ trāsire vbi aīe cōuersatio ē et imperiuꝫ eius a totū desideriū. a q̄re ñ pmittit eam. Quia caro ꝯcupiscit aduersus